ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1835

51ο Ετήσιο Πανελλήνιο Ιατρικό Συνέδριο

22-24 ΜΑΪΟΥ 2025

Μέγαρο Διεθνές Συνεδριακό Κέντρο Αθηνών

Χορηγούνται 24 Ευρωπαϊκά Μόρια Συνεχιζόμενης Ιατρικής Εκπαίδευσης (European CME credits / ECMECs) από τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο

ΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙΛΗΨΕΩΝ

179. ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΕΜΜΗΝΟΥ ΡΥΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ ΕΝΑΝΤΙ SARS-COV2 Η ΝΟΣΗΣΗ COVID-19 ΣΕ ΕΦΗΒΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΜΙΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΚΟΟΡΤΗΣ

Α. Σβίγκου[1], Χ. Στεφανάκη[1,2], Β. Ευθυμίου[2], Φ. Μπακοπούλου[1,2]

[1]ΠΜΣ «Γενική & Εξειδικευμένη Παιδιατρική: Κλινική Πράξη & Έρευνα», Ιατρική Σχολή ΕΚΠΑ, [2]Ειδικό Κέντρο Εφηβικής Ιατρικής, Έδρα UNESCO Εφηβικής Υγείας & Ιατρικής, Α΄ Παιδιατρική Κλινική, Ιατρική Σχολή ΕΚΠΑ, Νοσοκομείο Παίδων «Η Αγία Σοφία»

ΣΚΟΠΟΣ: Μελέτη συσχέτισης της έκθεσης (εμβολιασμού ή/και νόσησης) σε SARS-CoV2 με διαταραχές εμμήνου ρύσεως (συχνομηνόρροια/αραιομηνόρροια/πολυμηνόρροια/δευτεροπαθή αμηνόρροια) σε έφηβες.
ΥΛΙΚΟ: Έφηβες, 12-17 ετών, που προσήλθαν στο Ειδικό Κέντρο Εφηβικής Ιατρικής από Ιούνιο 2020 έως Δεκέμβριο 2024, λόγω διαταραχών εμμήνου ρύσεως, με εμμηναρχή τουλάχιστον 2 έτη προ έκθεσης σε SARS-CoV2, και χωρίς υποκείμενο νόσημα που έχει ως εκδήλωση αμηνόρροια ή μηνορραγία.
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Στη μελέτη συμμετείχαν 77 έφηβες που είχαν εκτεθεί στον SARS-CoV2. Βρέθηκαν στατιστικώς σημαντικές συσχετίσεις, μεταξύ έκθεσης SARS-CoV2, με συχνομηνόρροια ($P = 0,032$) και πολυμηνόρροια ($P = 0,025$). Στατιστικώς σημαντικές διαφορές βρέθηκαν μεταξύ εμβολιασθέντων και μη εμβολιασθέντων έναντι SARS-CoV2 για τους παράγοντες πήξης VIII ($P = 0,002$), vWFAg ($P = 0,023$), Rcof ($P = 0,007$), με τους παράγοντες πήξης των εμβολιασθέντων να είναι μειωμένοι σε σχέση με αυτούς των μη εμβολιασθέντων. Στις έφηβες που νόσησαν από COVID-19, το ινωδογόνο ήταν μειωμένο ($P = 0,023$) και η γ-GT αυξημένη ($P = 0,028$) σε στατιστικά σημαντικό επίπεδο. Στις εκτεθείσες [νόσηση(ή/και)εμβόλιο] σε SARS-CoV2 βρέθηκαν αυξημένες συγκεντρώσεις E2 ($P < 0,001$).
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Στην παρούσα μελέτη, η έκθεση των εφήβων στον SARS-CoV2 συσχετίστηκε ισχυρά με την πολυμηνόρροια και τη συχνομηνόρροια, ενδεχομένως μέσω μείωσης των παραγόντων πήξης ή μέσω αύξησης της συγκέντρωσης της οιστραδιόλης. Περαιτέρω μελέτες με μεγαλύτερο δείγμα εφήβων απαιτούνται για να επιβεβαιώσουν τα ευρήματα της παρούσας έρευνας.